

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2014

45/2014

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2014 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 457/2010 ja 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2014 Manner-Suomessa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna lisäosana luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa sitoumusta;

3) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhaittakorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

4) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä

peltoalaa, jonka perusteella tukivuonna on myönnetty luonnonhaittakorvausta;

5) *vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuella* vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (63/2008) ja vuodelta 2008 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (64/2008) tarkoitettua kotieläintalouden tukea;

6) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä Manner-Suomessa on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan muiden ehtojen täytyessä maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan myöntämisen ja maksamisen edellytykset

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Manner-Suomessa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2010, 2011, 2012 tai 2013 antanut luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 6 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*. Jos viljelijä jatkaa vuonna 2009 antamansa luonnonhaittakorvaussitoumuksen voimassaoloa yhdellä vuodella vuonna 2014, LFA-lisäosa voidaan myöntää, jos myös LFA-lisäosasisitoumuksen voimassaoloa jatketaan vastaavaksi ajanjaksoksi. LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että lisäosaa hakeva viljelijä noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyjä sitoumusehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta.

5 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriyttynä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet A, B ja C1	Tukialueet C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

6 §

LFA-lisäosasisitoumus

Vuonna 2014 viljelijä ei voi antaa uutta LFA-lisäosasisitoumusta. Vuonna 2009 LFA-lisäosasisitoumuksen antanut viljelijä voi jatkaa sitoumuksensa voimassaoloa yhdellä vuodella ilmoittamalla siitä Maaseutuviraston määräämällä tavalla. Lisäosasisitoumuksen voimassaolon jatkaminen on mahdollista vain, jos viljelijä jatkaa myös luonnonhaittakorvaussitoumuksensa voimassaoloa vastaavaksi ajanjaksoksi.

7 §

Kotieläintila

Tila voi muuttua kotieläntilaksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvinviljelytilaksi muuttunut kotieläintila hyväksytään uudelleen kotieläntilaksi 9 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kotieläntilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa:

- 1) jonka eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai
- 2) jolla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja jonka eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei ole kotieläintila.

Nautojen eläinmäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietojen perusteella. Sikojen, kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksikkömääränä käytetään eläinyksikkömäärää, joka lasketaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 10 §:n 7 momentin nojalla annetuissa säännöksissä määriteltyjen laskenta-ajankohtien ja vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuen määrätymisperusteiden perusteella. Hevosten, kuttujen ja uuhien eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2013 kotieläintalouden kansal-

liseen tukeen oikeuttavaa eläinyksikkömäärää, jolle on haettu tukea. Viljelijän vaatimuksesta kaikkien eläinlajien eläinyksikkömäärä voidaan laskea valvonnassa todetun eläinmäärän perusteella. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia. Eläinyksikkömäärän laskennassa otetaan huomioon vain ne eläimet, joita on hoidettu tavanomaista tuotantotapaa noudattaen.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2014, jos tila ei 30 päivänä huhtikuuta 2014 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole 9 §:n 5 momentissa tarkoitettusta lyhytaikaisesta tuotantotauosta.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Arvioitaessa sitoumuskaudella tilan säilymistä kotieläintilana viljelijän vaatimuksesta voidaan yhteisömuotoisen yrityksen, jolla ei ole kotieläintilan LFA-lisäosasisitumusta, eläinmäärä ottaa mukaan LFA-lisäosasisitumuksen antaneen tilan eläinmäärään, jos yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyrittäjien jäsenten hallinnassa siten että:

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyrittäjänsä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä.

Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyrittäjien jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2013.

Jos 1 momentissa tarkoitettua määräysval-

taa ei enää ole, asiasta on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Määräysvaltaa koskevan muutoksen jälkeen kertyviä eläinyksiköitä ei oteta huomioon LFA-lisäosasisitumuksen antaneen tilan eläinmäärää laskettaessa.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen LFA-lisäosasisitumuksen tehneen tilan hyväksi, joka on kokonaan perheyrittäjien jäsenten hallinnassa koko LFA-lisäosasisitumuskauden ajan.

9 §

Tilan tuotantosuunnan muutokset

Tilan tuotantosuuntaa seurataan sitoumuskaudella vuosittain. Vuonna 2014 tilan tuotantosuuntaa arvioitaessa käytetään 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Kotieläintilan korotuksen saadakseen tilan tulee täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset ja harjoittaa kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2014 saakka, mainittu päivä mukaan lukien. Kotieläintilaksi hyväksytystä tilasta kasvinviljelytilaksi muuttunut tila voidaan kerran sitoumuskauden aikana hyväksyä uudelleen kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset.

Jos tila täyttää 7 §:n 2 momentin edellytykset, mutta on lopettanut kotieläintalouden harjoittamisen ennen 1 päivää toukokuuta 2014, LFA-lisäosa maksetaan kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Jos kotieläintila lopettaa kotieläintalouden harjoittamisen 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tila muuttuu seuraavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan tuotantosuunnan muutoksi ei katsota tiettyjen tuotantotapojen edellyttämää tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuvaa lyhytaikaista tuotantotaukoa.

LFA-lisäosasisitumus voidaan siirtää luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja

maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 9 §:ssä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä säädetyllä tavalla. Lisäosasisitömyksen siirron yhteydessä tila voidaan muuttaa kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan lisäosasisitömyksen siirtovuotta seuraavana tukivuonna.

10 §

Sukupolvenvaihdos tai koko tilan hankinta

Jos sukupolvenvaihdos tehdään sitoumuskauden aikana, tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupolvenvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivästä olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasääntöjen mukaisesti.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinta siirretään, tila säilyy 7 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitömyksen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen tai koko tilan hallinnan siirron johdosta haltuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitömyksen, jatkava tilakokonaisuus voidaan katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan seuraavana tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

11 §

Luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:n 2 momentissa tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 72 §:n 1 momentissa mainitulla perusteella, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta luonnonhaittakorvaussitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitoumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muutoin, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt viljelijä ei hae vuosittaista maksatusta, vaikka hänellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua perustetta. Viljelijää on kuultava ennen LFA-lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä. Jos luonnonhaittakorvaussitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla, maksettua LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

12 §

Sitoumuksen muutokset

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaittakorvaussitoumukseen, luonnonhaittakorvaussitoumuksen siirto tai muu vastaava muutos luonnonhaittakorvaussitoumuksen alaisessa pinta-alassa oikeuttaa LFA-lisäosaan siltä

osin kuin se oikeuttaa luonnonhaittakorvaukseen. Jos muutos aiheuttaa luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, tähän sovelletaan 11 §:ää.

13 §

Euroopan komission päätöksen huomioonottaminen

LFA-lisäosaa myönnetään, jollei Euroopan komission tätä tukea koskevasta päätöksestä

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 2014

tai Euroopan unionin lainsäädännön muutoksista muuta johdu.

Tässä asetuksessa säädettyjen tukien maksamisen edellytyksenä on, että Euroopan komissio ei kiistä niitä koskevaa valtioneuvoston päätöstä.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2014.

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

TUKIALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Parainen³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Loviisan kaupungista entinen Pernajan kunta, Naantali⁸⁾, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Alue B Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta

Akaa, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humpkala, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karkkila, Kokemäki, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹⁰⁾, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹¹⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkyä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylöjärvi¹²⁾ ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Loviisan kaupungista entisen Pernajan kunnan, Paraisten, Maskun, Naanta-

lin, Porvoon, Salon, Sauvon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 ja C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden ja Jämsänkosken kunnan alue, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio¹³⁾, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus ja Vöyri sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joensuun kaupungista entisen Pyhäselän kunnan alue, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karsula, Karvia, Kauhavan kaupungista entisen Korttesjärven kunnan alue, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas,

Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärven kunnasta entisen Kurun kunnan alue, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Joensuu kaupungista entisen Kiihtelysvaaran, Tuupovaaran ja Enon kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo sekä Mustasaaren kunnasta Björköby ja Raippaluoto sekä Vöyrin kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet lukuun ottamatta entisen Oravaisten kunnan aluetta.

Alue C3

P1

Oulu¹⁴⁾ ja Utajärvi.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Šimo, Tervola ja Tornio.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kittilä¹⁵⁾, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski ja Sodankylä¹⁶⁾.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken,

Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisten Sammatin, Karjalohjan ja Nummi-Pusulän kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarın, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁸⁾ Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalın kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁹⁾ Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluva entisen Mietoisten kunnan aluetta.

¹⁰⁾ Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.

¹²⁾ Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C2.

¹³⁾ Lukuun ottamatta entisten Karttulan ja Nilsiän kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen C2.

¹⁴⁾ Lukuun ottamatta entisen Yli-Iin kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C3 P2 ja entisen Oulunsalon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C2. Entisen Oulunsalon

kunnasta ne osat, jotka ovat entisen Ylikii-
mingin kunnan sisäpuolella, kuuluvat kuiten-
kin tukialueeseen

C3 P1.

¹⁵⁾ Lukuun ottamatta Keimiötunturilta Tepas-
toon, teiden 956 ja 9562 risteykseen ja siitä
edelleen Hukkakeron kautta Kittilän ja So-
dankylän kuntien rajaan kulkevan rajaviivan
pohjoispuoleista aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C4 P5. Rajaviivalla sijaitsevien yhden
tai useamman rekisteriyksikön, joka kuuluu
samaa toiminnallisesti ja taloudellisesti itse-
näisen maatalon tunnusmerkeistä annetun val-
tioneuvoston asetuksen (213/2007) tarkoitta-
maan toiminnallisesti ja taloudellisesti itse-
näiseen maataloon sekä Tepaston kylässä Ala-
talo 1:44 nimisen kiinteistörekisteriin merki-

tyn rekisteriyksikön talouskeskukset ja pelto-
alueiden peruslohkot kuuluvat kokonaan P5-
alueeseen.

¹⁶⁾ Lukuun ottamatta Savukosken rajalta Pih-
tijoelta, Siltaharjun valtatie E75 sillan kautta
Kittilän kunnan rajalle kulkevan rajaviivan
pohjoispuoleista aluetta, joka kuuluu osa-alueeseen C4 P5. Rajaviivalla sijaitsevan yhden
tai useamman kiinteistörekisteriin merkityn
rekisteriyksikön, joka kuuluu samaa toimin-
nallisesti ja taloudellisesti itsenäisen maatalon
tunnusmerkeistä annetun valtioneuvoston
asetuksen (213/2007) tarkoittamaan toimin-
nallisesti ja taloudellisesti itsenäiseen maati-
laan, talouskeskukset ja peltoalueiden perus-
lohkot kuuluvat kokonaan P5-alueeseen.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6—24 kk)	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät	1,0
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot, karjut	0,7
Muut siat (3—8 kk)	0,15
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,23
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6
Teurastetut eläimet ja siitoseläimet:	
585 teurastettua ankkaa	1
325 teurastettua hanhea	1
223 teurastettua kalkkunaa	1
1375 teurastettua fasaania	1
1375 teurastettua sorsaa	1